

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
89/C 141/01	Ecu	1
89/C 141/02	Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> , der finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF) under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget (ugen fra 30. maj til 3. juni 1989)	2
	Domstolen	
89/C 141/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. maj 1989 i sag 320/87, Kai Ottung mod Klee & Weibach A/S og Thomas Schmidt A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sø- og Handelsretten) (<i>Licensaftale — patent — bestemmelse om licensafgift og om opsigelse — EØF-Traktatens artikel 85</i>)	3
89/C 141/04	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. maj 1989 i sag 388/87, direktionen for Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging mod W. F. J. M. Warmerdam-Steggerda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep, Utrecht (Nederlandene)) (<i>Betingelser for udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed — fortolkning af artiklerne 1 og 67, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71</i>)	3
89/C 141/05	Sag 151/89: Sag anlagt den 28. april 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	4
	II Forberedende retsakter	
	Kommissionen	
89/C 141/06	Forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for kildeskat af renteindtægter	5
89/C 141/07	Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og merværdiafgift	7

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

6. juni 1989

(89/C 141/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs konv.	43,4507	Spanske pesetas	134,461
Belgiske og luxembourgiske francs fin.	43,5159	Portugisiske escudos	172,809
Tyske mark	2,07405	US-dollars	1,04355
Nederlandske gylde	2,33681	Schweizerfrancs	1,80168
Pund sterling	0,667144	Svenske kroner	6,97663
Danske kroner	8,07862	Norske kroner	7,50206
Franske francs	7,04707	Canadiske dollars	1,25455
Italienske lire	1507,40	Østrigske schilling	14,5950
Irske pund	0,775871	Finske mark	4,61978
Græske drakmer	177,747	Yen	149,488
		Australske dollars	1,38862
		Newzealandske dollars	1,80795

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1).
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKS af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers Almindelige Budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF) under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget

(ugen fra 30. maj til 3. juni 1989)

(89/C 141/02)

Num- mer for interna- tionalt udbud	Nummer og dato i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i>	Land	Vedrørende	Sidste dag for tilbud
2833	S 101 af 30. 5. 1989	Vestsamoa	WS-Apia: Udstyr til vandkraftværker (berigtigelse)	20. 6. 1989
2834	S 101 af 30. 5. 1989	Vestsamoa	WS-Apia: Udstyr til vandkraftværker (berigtigelse)	20. 6. 1989
2835	S 101 af 30. 5. 1989	Vestsamoa	WS-Apia: Udstyr til vandkraftværker (berigtigelse)	20. 6. 1989
2979	S 102 af 31. 5. 1989	Gambia	GM-Banjul: Vandforsyningsarbejder	6. 9. 1989
2988	S 105 af 3. 6. 1989	Fiji	FJ-Suva: Jordstation	30. 8. 1989

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 12. maj 1989

i sag 320/87, Kai Ottung mod Klee & Weilbach A/S og Thomas Schmidt A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sø- og Handelsretten) ⁽¹⁾

(Licensaftale — patent — bestemmelse om licensafgift og om opsigelse — EØF-Traktatens artikel 85)

(89/C 141/03)

(Processprog: dansk)

I sag 320/87 angående en anmodning, som Sø- og Handelsretten i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Kai Ottung mod Klee & Weilbach A/S og Thomas Schmidt A/S at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 85, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne T. F. O'Higgins, G. F. Mancini, C. N. Kakouris og F. A. Schockweiler, generaladvokat G. Tesaro og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 12. maj 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. En aftaleforpligtelse, hvorefter en licenstagere til en patenteret opfindelse uden tidsbegrænsning, og således også efter patentets udløb, skal betale licensafgift, udgør ikke i sig selv en konkurrencebegrænsning af den i Traktatens artikel 85, stk. 1, omhandlede art, når aftalen blev indgået, efter at patentansøgning var indgivet og umiddelbart før patentets udstedelse.
2. En bestemmelse i en licensaftale, hvorefter de af aftalen omfattede produkter ikke må fremstilles eller sælges, efter at aftalen er opsagt, rammes kun af forbuddet i Traktatens artikel 85, stk. 1, såfremt det følger af den økonomiske og retlige sammenhæng, hvori aftalen er indgået, at denne mærkbart kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 312 af 24. 11. 1987.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 12. maj 1989

i sag 388/87, direktionen for Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging mod W. F. J. M. Warmerdam-Steggerda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep, Utrecht (Nederlandene)) ⁽¹⁾

(Betingelser for udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed — fortolkning af artiklerne 1 og 67, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71)

(89/C 141/04)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 388/87 angående en anmodning, som Centrale Raad van Beroep, Utrecht (Nederlandene), i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag direktionen for Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging, Amsterdam, mod W. F. J. M. Warmerdam-Steggerda, Arnhem, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af en række bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT-Specialudgave 1971 II, s. 366), har Domstolen (Sjette Afdeling, sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne G. F. Mancini, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler og M. Díez de Velasco, generaladvokat W. van Gerven og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 12. maj 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 67, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, stiller ikke som betingelse for, at den kompetente institution i en medlemsstat sammenlægger beskæftigelsesperioder tilbagelagt i en anden medlemsstat, at disse perioder anses for forsikringsperioder for samme sociale sikringsgren i den lovgivning, i henhold til hvilken de er tilbagelagt.

⁽¹⁾ EFT nr. C 38 af 10. 2. 1988.

Sag anlagt den 28. april 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik**(Sag 151/89)**

(89/C 141/05)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. april 1989 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved den befuldmægtigede Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Wagner-bygningen, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter EØF-Traktatens artikel 30 ved at forbyde, at øl, som er lovligt fremstillet og bragt i omsætning i de andre medlemsstater, men ikke opfylder de italienske produktionsforskrifter, bringes i omsætning i Italien.

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Importen af øl fra de andre medlemsstater, som er lovligt fremstillet og bragt i omsætning dér, forhindres eller gøres vanskeligere og mere byrdefuld, idet Italien anvender en indenlandsk forskrift om, at øl kun må indeholde 25 % af anden form for malt eller bygmalt. En sådan forskrift udgør følgelig åbenbart en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion. Ifølge Kommissionen er den italienske retsforskrift ikke begrundet i nogen af de i EF-retten anerkendte hensyn. I øvrigt har de italienske myndigheder ikke påberåbt sig nogen af disse hensyn, men udelukkende fremført argumenter vedrørende produktets smagegenskaber og kvalitet.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for kildeskat af renteindtægter

KOM(89) 60 endelig udg./3

(Forelagt af Kommissionen den 10. februar 1989)

(89/C 141/06)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Rådets direktiv 88/361/EØF⁽¹⁾ skal restriktioner for kapitalbevægelser, der finder sted mellem valutaindlændinge i medlemsstaterne, ophæves senest den 1. juli 1990;

den fuldstændige liberalisering af kapitalbevægelser i Fællesskabet indebærer en risiko for forvriddninger, skattesvig og skatteunddragelse som følge af forskelligheden i de nationale ordninger for beskatning af opsparing og kontrollen hermed; en indbyrdes tilnærmelse mellem disse ordninger er derfor nødvendig for at undgå konkurrencefordrejninger inden for fællesmarkedet;

indførelse af en fælles kildeskatteordning opfylder denne målsætning, samtidig med at det sikres, at renter udbetalt af en skyldner, som er valutaindlænding i en medlemsstat, underlægges et mindstemål af beskatning; Fællesskabets institutioner og Den Europæiske Investeringsbank er ikke valutaindlændinge i en medlemsstat;

medlemsstaterne bør have mulighed for at undlade at opkræve kildeskat i de tilfælde, hvor der ikke er risiko for skattesvig;

der bør træffes foranstaltninger, der sikrer, at renter udbetalt via et institut for kollektiv investering i omsættelige værdipapirer underkastes kildeskat;

medmindre betaling af kildeskat har frigørende virkning for valutaindlændinge, bør den indeholdte kildeskat være

en simpel acotobetaling på rentemodtagerens slutskat; for at undgå komplicerede formaliteter, bør eventuel overskydende skat tilbagebetales af den medlemsstat, hvori rentemodtageren er hjemmehørende; medlemsstaterne må imidlertid have mulighed for at indgå bilaterale aftaler om deling af de budgetomkostninger, disse bestemmelser måtte give anledning til;

kildeskatten bør være indført senest 1. juli 1990, hvor den fuldstændige liberalisering af kapitalbevægelser fuldføres —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv anvender medlemsstaterne en fælles ordning for indeholdelse af kildeskat af renter, når renteskyldneren er en medlemsstat eller politisk underinddeling, en lokal myndighed eller en valutaindlænding i en medlemsstat.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved »renter« indkomster af fordringer af enhver art, herunder også overskud og præmier i forbindelse med offentlige obligationer og obligationslån. Morarenter betragtes i dette direktiv ikke som renter.

Ved værdipapirer, hvor indtægterne helt eller delvis består af en kursgevinst, forstås ved »renter« forskellen mellem emissionskursen og indløsningskursen.

Artikel 3

1. Renteskyldneren (eller dennes betalingsagent) skal i det skyldige rentebeløb indeholde kildeskat, hvis sats fastsættes af den medlemsstat, hvori skyldneren er hjemmehørende. Det indeholdte beløb indbetales til skattemyndigheden i denne medlemsstat i overensstemmelse med de af denne fastsatte bestemmelser.

(¹) EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988, s. 5.

2. Når renterne udbetales af skyldnerens faste forretningssted i en anden medlemsstat end skyldnerens hjemland, indeholdes kildeskatten af dette faste forretningssted i det omfang, hvori dette kan fradrage denne rente, og indbetales til skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor det er beliggende.

Artikel 4

1. Kildeskatteprocenten må ikke være lavere end 15 %.

2. Medlemsstaterne kan anvende en højere kildeskatteprocent for renter udbetalt til deres egne valutaindlændinge end for renter udbetalt til valutaudlændinge.

3. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af bestemmelser i aftaler, som er indgået mellem medlemsstater eller mellem medlemsstater og tredjelande, og som fastsætter lavere kildeskatteprocenter, forudsat at de pågældende indtægter opgives.

Artikel 5

Hver medlemsstat kan undlade at opkræve kildeskatt af renter, når

- a) rentemodtageren er en valutaindlænding i dette land, hvis navn og adresse tillige med størrelsen af de udbetalte renter automatisk indberettes til skattevæsenet
- b) rentemodtageren er en valutaindlænding i dette land, som ikke er indkomstskattepligtig
- c) rentemodtageren er en valutaindlænding i dette land, og renterne ikke er underkastet indkomstbeskatning
- d) renterne ikke er underkastet indkomstbeskatning, fordi de udbetales som led i en skattebegünstiget opsparingsordning for mindre beløb
- e) renteskyldneren er en privatperson
- f) renterne er at betragte som erhvervsindkomst for modtageren
- g) renterne udbetales på et internationalt værdipapir (euro-obligation), som med henblik på dette direktiv defineres som et omsætteligt værdipapir i form af en obligation, der
 - tegnes og udbydes af et emissionskonsortium, hvori mindst to medlemmer har hjemsted i forskellige medlemsstater
 - i væsentligt omfang udbydes i en eller flere andre medlemsstater end den, hvori udstederen har hjemsted, og

— udelukkende kan tegnes eller første gang erhverves via et kreditinstitut som defineret i artikel 2 i Rådets direktiv 77/780/EØF ⁽¹⁾ eller andet pengeinstitut

h) rentemodtageren er hjemmehørende i et tredjeland.

Artikel 6

Når renter udbetalt af et institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut) som defineret i Rådets direktiv 88/566/EØF ⁽²⁾ ikke har været underlagt kildeskatt i dette institut, eller når kildeskatten er blevet tilbagebetalt til det, skal der af disse renter opkræves kildeskatt, i det omfang dette ville have været tilfældet, såfremt renterne var blevet betalt direkte af skyldneren.

I modsat fald er disse renter fritaget for kildeskatt.

Når der af et investeringsinstitut er indeholdt kildeskatt af renter, kan den indeholdte skatt modregnes i den indkomstskatt, der skal svares af investeringsbevisets indehaver. Kildeskatten tilbagebetales til denne i de i artikel 7, stk. 2, nævnte tilfælde.

Artikel 7

Den indeholdte kildeskatt fradrages i den endelige indkomstskatt, som rentemodtageren skal svare af sådanne renter.

Den tilbagebetales til rentemodtageren af den medlemsstat, der opkræver den i foregående stykke omhandlede skatt, i det omfang den overstiger dette skattetilsva, eller hvis rentemodtageren ikke er skattepligtig.

Artikel 8

1. I det omfang kildeskatt opkrævet af en medlemsstat er fradragsberettiget eller tilbagebetales i en anden medlemsstat, skal den medlemsstat, der opkrævede kildeskatten, tilbagebetale den til denne medlemsstat.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan medlemsstaterne dele kildeskatten mellem sig indbyrdes i henhold til en bilateral aftale, forudsat at denne aftale på ingen måde berører rentemodtagernes rettigheder i medfør af dette direktiv.

Artikel 9

Fællesskabet indleder forhandlinger med sine vigtigste handelspartnere, enten bilateralt eller på multilateralt plan, med henblik på at udvide kildeskattordningens geografiske anvendelsesområde på internationalt niveau.

⁽¹⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. L 332 af 26. 11. 1986, s. 22.

Artikel 10

Kommissionen forelægger inden den 1. juli 1992 Rådet en rapport om erfaringerne med den fælles kildeskatteordning.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1990. De underretter straks Kommissionen herom.

De i henhold til første afsnit vedtagne bestemmelser skal indeholde en udtrykkelig henvisning til dette direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de senere udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og merværdiafgift

KOM(89) 60 endelig udg./3

(Forelagt af Kommissionen den 10. februar 1989)

(89/C 141/07)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Rådets direktiv 88/361/EØF⁽¹⁾ skal restriktioner for kapitalbevægelser, der finder sted mellem valutaindlændinge i medlemsstaterne, ophæves senest den 1. juli 1990;

i henhold til nævnte direktiv skal Kommissionen forelægge Rådet forslag med henblik på fjernelse eller nedsættelse af de risici for forvriddinger, skatteunddragelser og omgåelse af skattereglerne, der skyldes forskelligheden i de nationale ordninger for beskatningen af opsparing og kontrollen med deres anvendelse;

i henhold til Rådets direktiv 77/799/EØF⁽²⁾, senest ændret ved direktiv 79/1070/EØF⁽³⁾, skal medlemsstaterne yde hinanden gensidig bistand i bekæmpelsen af

skatteunddragelse og skattesvig i forbindelse med indkomst- og formuebeskatning; ifølge dette direktivs artikel 8 har en medlemsstat imidlertid ikke pligt til at afgive oplysninger efter anmodning herom fra en anden medlemsstat, hvis den i henhold til egen lovgivning eller administrativ praksis er forhindret i at indhente disse oplysninger til egne formål;

de hindringer for informationsudveksling, der beror på medlemsstaternes administrative praksis, bør fjernes i de tilfælde, hvor den medlemsstat, der anmoder om oplysninger, kan anføre konkrete grunde til at antage, at en i dette land hjemmehørende valutaindlænding har overført betydelige midler til en anden medlemsstat uden at opgive indtægterne heraf. —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 8, stk. 1, i direktiv 77/799/EØF indsættes som sidste afsnit:

»Såfremt den kompetente myndighed i den medlemsstat, der anmoder om oplysninger, kan godtgøre, at der foreligger en konkret begrundet formodning om, at en i dette land hjemmehørende skatteyder, enten direkte eller via et andet land, har overført betydelige midler til den medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes, uden at opgive indtægterne heraf, kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvortil anmodningen rettes, dog ikke påberåbe sig, at dens administrative praksis afskærer den fra at iværksætte disse undersøgelser eller indhente eller benytte disse oplysninger med henblik på en korrekt opgørelse af valutaindlændinges skattetilsvær.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 331 af 27. 12. 1979, s. 8.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1990. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse retsforskrifter.

De i henhold til stk. 1 vedtagne bestemmelser skal indeholde en udtrykkelig henvisning til dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
